

Arkiv för: Januari [2004](#)

2004-01-30

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Virusvarning och kaffekatt

Just nu njuter jag av tre dagars ledighet. Det känns som en evighet, en behaglig sådan. I och för sig kan jag inte göra så mycket annat än att fundera på om jag ska bli bättre eller sämre, men jag försöker skjuta ifrån mig sådana destruktiva tankar. Istället försöker jag, så gott jag kan, smålocka hemma och ta mikropauser där jag är till kissens förfogande.

På tal om kissen. Jag brukar inte brygga kaffe hemma då mitt kaffeintag endast brukar ske på arbetet. I dag kände jag mig manad att i ett kurativt syfte hålla i mig några droppar av denna dryck som jag egentligen inte tycker är god. Någon som däremot är väldigt förtjust i kaffe, är just kissen. Märklig katt. Om katten själv får välja, så är det inte typ Pussi som går hem. Det är kaffe. Hade hon nu haft ett bra tumgrepp hade hon slitit kaffemuggen ur handen på mig.

Har all spam plötsligt bytts ut mot virus? Jag har fått min beskärda del men inte fått det på datorn. Däremot får jag många mejl om att "din dator är virusmittad" vilket är felaktigt. Får någon ett virusmejl med min avsändare så är inte jag den skyldige. Det är någon annan stackare som har mig i sin adressbok som smittats. Det är därifrån viruset kommer. Av den anledningen kan jag i min tur inte skylla på Staffan Heimerson (Aftonbladet) att det genom hans mejladress kom ett virus som ville bosätta sig i min dator.

 • [Ändra..](#)

2004-01-27

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Nytt skov

Jo, nog är det ett nytt skov jag har. Som vanligt försöker jag finna det positiva i det hela och har kommit fram till att jag nu har tränat upp en väldigt fin och fast rumpa. Detta eftersom jag går och spänner och kniper allt vad jag kan. Skovet är domningar och känselbortfall som till en början "bara" var i "kalsonggreppet" eller hur jag ska säga. Eftersom jag inte har någon känsel riskerar jag att bli inkontinent, men än har det inte lett dit hän. Tack och lov. Numera återfinns domningarna också på lår, höger hand och fötter/ben. Jippi. Nej, än har jag inte direkta besvär med allt detta förutom att det känns obehagligt och ovant. Det tar på krafterna eftersom jag spänner mig då jag inte känner hur jag går. Utmattningen gjorde att jag från och med i morgon är sjukskriven halvtid. Beroende på hur skovet utvecklar sig är det också möjligt att det blir en heltidssjukskrivning.

Återigen konstaterar jag att min bromsmedicin knappast kan ha någon verkan.

Ni får ursäkta. Jag har massor av obesvarade mejl och uppdrag att utföra över nätet, men just nu kan jag inte sitta mer än ett par minuter åt gången framför datorn. Därför dröjer det ännu en stund innan jag kan ta itu med alla url-måsten.

 • [Ändra..](#)

2004-01-25

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kanske ett skov

I fredags vaknade jag med ett nytt skov som jag inte haft på fem år. Jag trodde inte att det skulle förvärras, men det har det gjort. Det är därför jag är lite tyst. Jag avvaktar samt vilar för att se om det hela blir bättre eller sämre. Lite orolig är jag nog eftersom detta är ett symptom jag inte vet hur jag ska tackla. Då, för fem år sedan, gick det bra eftersom jag hade möjligheten att vara hemma. Den möjligheten är mitt sista alternativ just nu eftersom jag, enligt mig själv, behövs på jobbet kommande vecka. Därefter får vi se.

 • [Ändra..](#)

2004-01-23

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fredagsfyran

Tiden finns åter hos mig. Jag testar därför att haka på [Fredagsfyran](#) Tidsskrifter? Tja...

1. Är det någon speciell tidning/ magasin du köper regelbundet?

Nja. Jag prenumererar på InternetWorld och PC för Alla. Ibland köper jag Allt om PC som är intressantare än det jag prenumererar på. Dessutom prenumererar jag på Dagens Medicin. Av bekvämlighetsskäl föredrar jag att få tidningar direkt hem.

2. Prenumererar du på någon dagstidning?

Göteborgs-Posten nu när jag bor i Göteborg. Tidigare var det Kristianstadsbladet som var aktuellt. Den sistnämnda en tidning på åtta sidor och som var dyrare än GP. Skillnaden innehållsmässigt är att GP inte brukar skriva om sugor som nedkommit med kultingar.

3. Om du var chefsredaktör för en tidning, vad skulle den handla om?

Sjukvård. Vilken tur att Dagens Medicin finns så att jag inte behöver starta någon egen tidning.

4. Är kvällstidningar som ex. Aftonbladet och Expressen ett slöseri med papper?

Nej, de är ju i tabloidform. Slöseri hade det varit om de kommit i glassigt papper i morgontidningsformat. Det hade kanske inte gjort något om formatet varit à la Det Bästa. Äsch, ännu bättre då att helt slopa Aftonbladet och Expressen. När allt kommer omkring är alla tidningar papperslöseri då det finns alternativ, som att publicera på nätet.

 • [Ändra..](#)

2004-01-22

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Överflöd

Överflöd. I hela västvärlden har vi ett stort överflöd av det mesta. Däremot är tid en bristvara i västvärlden. Jag lider brist av tid. Ändå hann jag skriva dessa raderna.

 • [Ändra..](#)

2004-01-21

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Språkbruk

Morgontidningen är en källa till förundran över svenskt språkbruk. Själv har jag inga intentioner om att var språklig förebild där jag behärskar språket till fullo eller försöker ge sken av det. Jag är medveten om mina brister. Det jag reagerar på är media som kanske borde omformulera sig, även när man citerar någon.

Rubrik:

Lill-Babs går hem

Min tanke:

Stackars kvinna. Har hon inte ens råd att ta en taxi?

Förklaring:

Lill-Babs går hem som artist då hennes nya show sålt otroligt många biljetter.

Dagens fråga: När skrattade du senast?

"Alldeles nyss. Jag spelade ett dataspel och sköt ner en person."

Min tanke:

Sagt av en 13-åring? Ja, det är inte klokt. Dataspelen förhärsligar våldet så till den milda grad att ungarna efteråt går ut och skjuter ner någon på stan, samt skrattar åt det.

Förklaring:

Tolkningsfråga. Ordet och kan skilja en huvudsats från en bisats eller syfta till det som sas i början av meningen. En handling eller två handlingar? Ibland är det inte lätt att avgöra även om det här förhoppningsvis syftade på att det var kul att skjuta ner någon i ett dataspel. Även om också det i sig är anmärkningsvärt i sammanhanget, att reagera med att skratta.

 • [Ändra..](#)

2004-01-20

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Nätdagböcker

Det är inte konstigt att jag får så mycket spam. Dels har jag en egen domän där mejladressen är knuten till domännamnet. Dels finner jag fortfarande märkliga gästboksinslägg lite varstans på nätet där man använt sig av min mejladress. Någon hyser agg. Någon hatar mig av hela sitt svarta och förkrympta hjärta. Varför har jag aldrig fått veta och bryr mig nog inte heller. Som bekant släpper alla spärrar på nätet och plötsligt finns där de som anser det legitimt att skicka hatmejl till mig eller på annat sätt spy galla över mig. Rätt rart att någon kan bli så känslomässigt berörd av mig.

Har dagboksskrivandet på nätet ökat eller minskat? Det är svårt att säga. Tidigare, i tidernas begynnelse för fem år sedan, när jag själv började skriva dagbok, läste jag cirka 60 dagböcker om dagen. I dag finns där ingen som jag läser dagligen. De jag läste för fem år sedan är där inte många kvar. Några nya har inte tillkommit som fångat mitt intresse. Problemet ligger kanske hos mig? Jag upplever det som om där var färre dagboksskribenter men vet att så inte är fallet. Det som ändrats är mitt intresse. Jag har ett par sporadiska skribenter som jag besöker men som

skriver på engelska. Det handlar om inriktningen av texterna. Där måste finnas något extra, något djup, något nytt, för att fånga mitt intresse. Det svåra är också att sätta sig in i någon ny skribents texter då det tar ett tag innan man får helhetsbilden och kan greppa personen. Här kommer jag själv till korta. Jag har inte utvecklats under mina fem år på nätet och ställer krav på andra som jag själv inte uppfyller. Är det därför min besöksstatistik sjunkit så drastiskt? Jag är tjugitig och bjuder aldrig på nyheter. Det är inte som jag hemlighåller något - mitt liv är bara så grått och alldagligt att jag inte har så mycket att tillföra. Därför tystnar jag här och nu. För dagen.

 • [Ändra..](#)

2004-01-19

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fem år med ms

I dag är en väldigt speciell dag. Det är på dagen fem år sedan jag vaknade och hade vitt blixtsken för vänster öga. Min första tolkning, självdiagnostiserande pseudodoktor som jag är, var att jag fått migrän. Mina migränanfall brukar inledningsvis vara dessa vita blixtsken för ögonen innan själva huvudvärken kommer. Någon migrän var det inte då migränen aldrig kom samt att blixtskenet bara var för ett öga. Det var början på månader av undersökningar. Någon hjärntumör var det inte som pressade på synnerven. Däremot var det en synnervsinflammation. När jag sedan började få domningar i fötterna som progredierade snabbt upp längs benen och bålen, satte jag själv diagnosen ms. Multipel skleros. Det måste ha varit min lyckligaste och mest skräckslagna dag. Det var så oväntat och framtiden såg, inte mörk ut, men oviss ut. Lyckan bestod i att jag funnit en diagnos där det plötsligt gick lättare att relatera till de besvär och symtom jag upplevde.

Fem år. Det har verkligen varit en erfarenhet där mycket hänt. Sjukdomsmässigt vet jag inte vart jag befinner mig. Det kunde varit värre. Det kunde varit bättre. Jag har aldrig fört någon kamp mot ms då det inte skulle lett till något annat än resursslöseri i form av tid och kraft. Den stora kampen har istället varit att få hjälp när jag behövt det. Flärdtjänst och anpassade arbetsuppgifter har suttit långt inne och jag går fortfarande och väntar på partiell hemtjänst och bostadsanpassning.

Det jag kan tacka ms för, är att jag genom inledande sjukskrivningar påbörjade denna hemsida som gett mig så mycket kontakter, bekanta, vänner o.s.v. Istället för att bli isolerad i mig själv har mitt sociala liv fortsatt. Detta gav mig också kraft att bryta det liv som jag levde innan där jag vantrivdes. Jag vantrivdes verkligen med mitt liv i Kristianstad med allt vad som fanns där. När jag fick diagnosen ms accepterade jag det, men jag var farligt nära att sätta mig och bli passiv. Istället började jag om i Göteborg. Jag behövde det förverkligandet av mig själv. Bryta det inrutade. Bevisa för mig själv att det var jag som hade kontrollen över mitt liv och inte en liten förkortning på två bokstäver. Visst, det låter lite motsägelsefullt. Accepterade jag ms eller inte? Jo, diagnosen accepterade jag rakt av. Det jag har gjort är att jag separerat mig själv som person och inte identifierar mig med diagnosen. Jag är inte ms. Det är min ständiga följeslagare där vi får anpassa oss till varandra efter rådande situation.

Det känns inte som om fem hela år gått sedan symtomdebuten. Har jag haft fjorton skov? Det låter däremot mycket eftersom jag hela tiden tagit bromsmedicin med tveksam effekt. Det enda jag ibland kan sakna är hur det kändes att inte vara kroniskt trött, ha kroniska smärtor samt ha normal känsel. Jag minns inte längre hur det var. Ibland funderar jag på om jag någonsin kommer att få uppleva det igen. Förmodligen inte. I trettiofem år har forskarna sagt att bot kommer inom fem till tio år. Jag hoppas inte ens. Går ms att bota tror jag ändå inte att man kan återställa de skador som uppstått - bara stoppa förloppet. Det skulle kanske vara mycket värt, men som sagt - det hoppet finns inte för mig. Här och nu går före drömmar som skulle leda till besvikelser. Skulle jag nu få uppleva mirakelmedicinen, hade det fått bli en glad överraskning, en bonus.

Ibland får jag höra att det är synd om mig. Då blir jag förskräckt. Varför skulle det vara mer synd om mig än någon annan? Jag har fortfarande ett egenvärde och tycker inte synd om mig själv. Då tycker jag mer synd om de som inte vet vad ms är och som har föreställningar och fördomar kring detta. Be sedan inte om ursäkt inför mig då

du klagar över din förkylning och kommer på att ms kanske är värre. Nej, inget slår en förkylning. Då, först då, om jag själv blir förkyld - då får ni höra mig klaga.

 • [Ändra..](#)

2004-01-18

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Diktat

Ibland kan det vara riktigt roligt att skriva efter diktat. Andra gånger är det en rysare. Gemensamt är att det är lärorikt att höra/skriva det läkare kommit fram till. Några gånger händer det att man ifrågasätter det man skriver, om läkaren inte glömt något eller kanske till och med förväxlar höger och vänster samt alternerar det i en text. Det sistnämnda har jag varit med om.

Helgens diktat har varit långa och svåra. En plåga, skulle jag vilja säga. Omständligt. Onödigt. Upprepningar. Ointressant. Sysslolösa doktorer? Jag vet inte. Däremot fick jag höra något riktigt rart, och då menar jag inte att man talade till mig personligen med namn på diktatet (märkligt - hur visste man vilken sekreterare som skulle skriva?). Nej, följande fick jag höra i lurarna. Observera att namnet är fingerat.

- Jaha, så har vi en epikris på Anders Andersson, född XXXXXX-XXXX. Nej, men vänta. Hette han inte Sven Andersson? Åh, vetifan. Hur som helst så dikterar jag på Sven Andersson....

Egentligen ingenting uppseendeväckande men lite rart med svordomen mitt i allting. Särskilt som det kom från en yngre kvinnlig läkare som jag hade en helt annan uppfattning om. Men nu? Vetifan...

 • [Ändra..](#)

2004-01-17

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Uppseendeväckande

En New York-bo reagerar inte om han eller hon ser något uppseendeväckande ute. Det sägs att det bara är turister (särskilt svenskar) som dessutom går och går samt står och fånstirrar på skyskraporna med vidöppen mun.

Kanske det är så att inte heller göteborgare reagerar så mycket på något som är uppseendeväckande då Göteborg trots allt är en storstad (svenska mått mätt). Däremot så reagerar jag, ickegöteborgare som jag är. Jag kommer från landet, född och uppvuxen på de kulliga skåneslätterna. Nej, Skåne är bara platt nere vid Lund/Malmö. Viktigt i sammanhanget, som jag bara måste få påpeka, är att jag inte är bonnig. Från landet, ja. Från bondsläkte, nej.

Vad vill jag säga med detta? Jo, jag spärrade verkligen upp ögonen av förvåning i dag. Stavgång är en märklig motionsfluga där man ska ha särskilda gångstavar. En del använder vanliga skidstavar. Det jag såg var en person som travade på med knotiga och spretande trädgrenar, mitt inne i stan. Den personen å andra sidan, var enormt bonnig. På ett negativt sätt. Hu. Tänk om det var en skåning.

 • [Ändra..](#)

2004-01-16

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kryptiska inlägg

Ja, inte för att jag förstår mig på det. Varför får man egentligen anonyma och kryptiska inlägg i gästböcker? Visst, jag är lättrodd för muckar man med mig så kan jag göra det tillbaka. Jag tvingar ingen till att läsa eller kommentera det jag skriver. Eftersom de här anonyma personerna är just anonyma, så är det väl okej med personangrepp tillbaka då ingen vågar stå för det man skriver? Okej. Du i min gästbok: sätt dig på en elvisp och snurra runt.

Kl. 6.38. Det var klockan när jag stämplade in i morse. Är det tidigt om man börjar vid 8.30-tiden? Om man stämplar ut kl. 14.11 - är det tidigt om man slutar vid 15.30-tiden? Nåja. Det blev tre minuters övertid samt "nästan" frukost och lunch. Det är mycket nu... Utom sömn.

 • [Ändra..](#)

2004-01-15

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Sömn och arbete

Två lediga dagar har nu passerat. Gårdagen gick i sömnens tecken. Dagen innebar ideellt arbete på distans med cirka fem timmar. Nej, jag känner mig aldrig riktigt ledig. Bara för att jag inte befinner mig på jobbet, innebär det inte att jag inte har ett arbete där att utföra. Detta gör att jag lever farligt. FK kan mycket väl dra in min pension, för bevisligen så kan jag ju arbeta mer än vad jag officiellt gör. Nåja. Vissa saker kan inte vänta. Precis som kungen utövar jag mitt ämbete dygnet runt. Där slutar alla likheter.

Fyra arbetsdagar. Det är vad jag nu har att se fram mot. Må lyckan stå mig bi. Jag menar, låt det bli en lugn helg på jobbet.

 • [Ändra..](#)

2004-01-13

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mötesmänniskan

Jag är en mötesmänniska. Under fyra veckor ska jag på tio möten. Minst. Det senaste som tillkommit är att jag blivit kallad till Manligt nätverk. Ja, vi svaga och klena män försvinner ju på den kvinnodominerade arbetsplatsen. Vår manlighet försvinner. Vi måste hävda oss då vi ju också generellt i samhället är hunsade av den matriarkiska normen. Nej, så är det väl inte. Lite fnissvarning finns över att ett manligt nätverk ska behöva startas men jag förstår problematiken. Det är samma problematik som för kvinnor inom mansdominerade yrken. Jämställdhet ska ju fungera åt båda hållen, både för män och kvinnor. Det här är inget nytt med nätverk för män inom kvinnodominerade yrken - samma typ av verksamhet deltog jag även i då jag jobbade i Kristianstad.

Kallelsen till ovan nämnda möte var intressant. "Diskuterar ni [...] sexzoner på arbetsplatsen?" Hm... Menar man linneförrådet? Det är väl något man inte pratar om men som alla känner till? The action room...

Annars är det här ganska intressant, om män har andra män att prata med, på och utanför arbetsplatsen. Privat kan detta vara väldigt alienerande för andra män som inte återfinns inom värden och som har någon vag föreställning

om att även arbetsuppgifterna skulle vara feminina. Fördomar finns överallt. På ett sätt känner jag mig ensam även om jag inte funderar över det i vardagen. Ensam manlig läkarsekreterare. På avdelningen. På kliniken. På sjukhuset. Inom regionen är jag inte ensam. I landet är jag inte ensam. Vad jag inte har, är någon kollega på nära håll. Jag har så haft, men det är nu en del år sedan. Statistiken säger att vi är 26 manliga sekreterare i landet av 15 000--20 000 totalt. Vad blir det? Två promille? Av dessa 26 har jag haft kontakt med/känner till (räknar snabbt) nio.

Visst finns det andra män inom vården som jag har kontakt med. Ändå blir det inte riktigt samma sak när man inte har samma utbildning och titel. Det enda som jag egentligen tycker är skönt, med min relation till andra manliga kollegor, är att grabbighet aldrig uppstått. Det är väl inte det manligt nätverk heller går ut på; att vi skulle få ett forum där vi fick vara grabbiga. Det är mer ett diskussionsforum för att utbyta erfarenheter och tankar kring yrkesrollerna som är kvinnodominerade. Hur vi bemöts varierar. Jag har själv fått höra att jag inte skulle vara seriös, att jag går förbi alla andra i lön, får förmåner, favoriseras och andra negativa kommentarer. Sedan finns där klart motsatsen också. Den om att jag skulle vara Guds gåva och som skulle vara mer kompetent än alla mina kvinnliga kollegor - sammantaget. Kön sitter inte i yrkesutövandet. En annan fördel med det manliga nätverket är att man tar tag i problematiken och inte enbart koncentrar sig på kvinnliga nätverk - som också är viktiga och som förmodligen behöver mer stöd än manliga diton.

För att sammanfatta det jag sagt. Jämställdhet ska fungera åt båda hållen, både manligt och kvinnligt, samt att yrkesutövande inte sitter i könet.

 • [Ändra..](#)

2004-01-12

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kvällskurser

Med vilken glöd och intensitet jag nu läser vårens alla kursprogram. Jag har lovat mig själv att aldrig mer gå någon kvällskurs, för jag mäktar inte med det. Ändå vet jag inte om jag inte ändå skulle trots allt kanske... Just nu står det mellan kurserna Skrivstuga och Serieteckning. Eftersom jag är fattig pensionär går jag mycket efter priset trots att jag är berättigad till 20 % rabatt av just den anledningen (pensionen alltså). En annan viktig aspekt är att jag vill ha kursen förlagd till sen eftermiddag så att jag kan åka direkt från jobbet till kursen utan att behöva åka hem i mellantiden. Hemkommen går luften bara ur mig och jag skulle inte kunna ta mig i kragen att sedan ge mig ut. Dessutom så skulle jag tjäna in en flärdtjänstresa på detta viset.

- Spela elorgel
- Windows 3.0
- HTML-design
- Akvarell
- Engelsk konversation
- Franska
- Danska
- Finska
- Tyska (avhopp)
- Spanska (avhopp)
- Sång

Ja, det är en del som jag redan gått och jag har säkert glömt något. Jag har ett behov. Jag tycker om att studera på kvällstid. När jag gick på KomVux läste jag extra på kvällstid för att det var så kul och då läste jag ekonomi, biologi, naturkunskap och datakunskap på gymnasienivå. Dagtid läste jag Humanistisk-Samhällsvetenskaplig sektor.

Frågan är vad jag ska göra. Den ständiga beslutsångesten gör sig påmind. Studera eller inte. Skrivstuga eller serieteckning? Rapport eller Aktuellt. Livet består av val. Ibland är valen svåra. Lättast är att göra ingenting.

 • [Ändra..](#)

2004-01-11

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tidsbrist

Nu är helgen strax över liksom min vila. Rent generellt är januari en svår månad och det beror inte på månaden i sig. Min kalender är fulltecknad och allt är jobbelaterat. Fyra möten, en utbildningsdag och två ankomstsamtal med elever plus ett avslutningssamtal. Vanligtvis brukar jag inte gå på möten eller så. Förmodligen kommer fler möten att bokas in för månaden och jag känner pressen. Det är viktiga möten. Annars skulle man lätt tro att det var "onödiga" möten som bara går ut på att sitta och halvsova och med ett halvt öra lyssna på något ointressant. Så är inte fallet. Frågan är; hur ska jag hinna med mitt löpande arbete?

Ah, tvätt nr. 5 är klar. Nej, jag hinner inte med mina elva maskiner tvätt i helgen. Tio örngott... Har jag verkligen dreglat så mycket?

 • [Ändra..](#)

2004-01-09

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Vanlig dag

Precis efter morgonduschen ringde porttelefonen. Det var flärdtjänsten som ville hämta mig, tjugo minuter tidigare. I bilen satt redan andra medresenärer varför jag fick skynda ut halvklädd. Planeringen är fantastisk. Som tack för att jag var tidigt ute fick jag en GP av chauffören. Öh, okej?

I kväll är jag trött. För första gången på en månad har jag varit i mataffären då det åter ekade tomt i kylskåp och skafferi. Ja, det har nog ekat ganska ödsligt där i någon vecka. Annars håller jag på att sakta, sakta återhämta mig från förra årets alla skov. Nu är det mest konditionen som ska återuppbyggas.

Jag har inte vågat berätta det på jobbet, så jag skriver det här i stället. Logiskt, va? Jag slog sönder en kruka i personalrummet. Det var inte med avsikt. Jag har nästan dåligt samvete. Men hur kan man sätta en kruka i skarven mellan två ihopsatta soffbord? Den lilla duken dolde skarven och olyckan var framme när jag skulle dra bordet närmare där jag satt. Ja, detta var dagens mest dramatiska händelse. Visst har jag ett händelserikt liv?

Oh, jag har äntligen, efter tre år, hittat en tandläkare. Jag har verkligen fått ringa runt då det är omöjligt att hitta någon ledig. Den tandläkare jag har närmast hade en väntetid på 2-3 månader varefter de skulle ringa för att meddela en tid som skulle ligga ännu längre in i framtiden. Nej, tack, sa jag och fortsatte ringa runt. Jag fann ett privat alternativ. Väntetid? Tre veckor.

Helg. En lugn helg. En sovhelg. En helg med kissegos. Visst, ja. Jag har ju elva maskiner tvätt som måste fixas innan måndag. *svär* Jaha, ja...

 • [Ändra..](#)

2004-01-08

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jättegammal

Jag är gammal. Jättegammal. Beviset för det är att jag vid samtal med andra bara berättar minnen. Då är man gammal. Jättegammal. Kanske till och med extremt jättegammal eftersom jag i min demens återberättar samma historier för samma personer utan att vara medveten om det? Ändå är det tacksamt, för man lyssnar till mig. Gamla människor avbryter man inte då de ska bli bemötta med respekt. Alltså är jag gammal.

När jag läser i dagboken det jag skrivit den här månaden, inser jag att jag varit sparsam. Av någon anledning får jag alltid tunghäfta i händerna (?) när ett nytt år kommer. Varför kan jag inte med säkerhet säga. Kanske anledning är att jag vid årets slut summerar tiden som gått och inser att jag egentligen inte har gjort något värt att skriva om. Nej, jag vet inte.

Så man ska äta stenålderskost nu enligt nya forskarrön? Varför? På den tiden fick de vara glada om de ens blev 30 år. Vår tids höga ålder sägs ju bero mycket på kosten liksom varför barn blir längre än sina föräldrar samt varför puberteten infaller tidigare. Vill man ta livet av oss med stenålderskost? Ett sätt att reducera överbefolkningen i världen? Kött till frukost. Så då är en typisk engelsk frukost med bacon och ägg perfekt? Kolesterolen då? Nej, jag fortsätter med onyttigheterna som mjölk, som förskräckligt nog stärker skelettet.

 • [Ändra..](#)

2004-01-07

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Horstråk

Äntligen vet jag var hororna går i Göteborg. Det var Västnytt som pratade om "horgatan" i Göteborg. Tydligt går stråket precis förbi min företagshälsövård. Ja, nog har jag alltid undrat, där jag ibland stått och väntat på flärdtjänst, vad det är för underliga kvinnor som gått där. Nja, underliga är kanske fel uttryckt. Jag kan väl säga att de verkligen syns och jag lagt märke till dem. Att jag inte själv insett vad det handlat om... Jag har ju dessutom sett hallickarna (men inte torskarna). Nej, matematiska uträkningar som $1 + 1$ har aldrig varit min starka sida. Jag - oskuldsfull?

 • [Ändra..](#)

2004-01-06

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Köldskabb

Det är vinter och det är kallt. Antagligen är det anledningen till att huden blivit torr mellan fingrarna. Det kliar. Eller så har jag fått skabb.

 • [Ändra..](#)

2004-01-05

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Nära skjuter ingen hare

"-Anitra har en väldigt god kondition. Hon är en god travare ska jag säga. Hon har nästan gått ihjäl mig under julhelgen, säger Persson till Aftonbladet."

Får vi snart se en slimmad Persson?

 • [Ändra..](#)

2004-01-04

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Syndigt

Har ni tänkt på att väldigt många sånger handlar om synd? Pet Shop Boys sjöng It's a sin. George Michael avslutar To be forgiven med textraden If I knew my sin. Alcazar sjöng i och för sig att de var varken syndare eller några helgon. Exempler är många...

Är jag en syndens människa? Tja, förmodligen men inte mer än gemene man. Den stora frågan är vad synda betyder. Bibeln har sin tolkning klar men eftersom jag inte har Bibeln som rättesnöre så bryr jag mig inte vad där står. Förmodligen är det skrivna ordet inte lika fördömande som de som säger sig representera det som står i Bibeln. Men där är den moraliska synden. Den är subjektiv - det som är en synd enligt mina normer är inte en synd enligt andra. I de fall en synd är lagbrott, ja det är väl först då som synd kan ses som en kriminell handling. Dock ändras lagarna efter vad vår moral säger och människan är föränderlig.

Vad kommer jag då fram till? Andra kanske betraktar vissa av mina handlingar som en synd. Så länge de inte är olagliga och jag inte skadar någon annan fysiskt, så säger mitt förnuft att jag inte är någon syndare. Ändå känner jag just nu väldigt mycket skam. Och där får jag citera George Michael. If I knew my sin...

 • [Ändra..](#)

2004-01-03

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jontas Cartland

Jag vet inte vad jag håller på med. En ledig lördag innebär vila, kissegos, äta lite gott och inte engagera sig i något. Det är en ganska behaglig tillvaro. Det är bara lite utsmetad mascara och kajal som skiljer mig från att leva ett Barbara Cartland-liv på soffan...

 • [Ändra..](#)

2004-01-02

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ansträngt

Det blir värre och värre på jobbet. Jag ska inte överanstränga mig, inte göra ordinarie arbetsuppgifter, inte gå eller stå, inte lyfta något tungt. Gissa vad jag gjort i dag... Nu väntar jag bara på att det ska gå som det brukar vid sådana här tillfällen. Nytt skov? Sjukskrivning? Pension? Eller vad blir konsekvensen? Det får alltid konsekvenser.

När jag tog ut pengar i dag från automaten stod det en hemlös bredvid mig. Japp. Jag blev av med pengar. Har jag bara kontanter i handen så köper jag de hemlösas tidning även om jag sedan inte läser den. Ändamålet är gott och med det nöjer jag mig.

Ännu har inget hänt vad gäller min ansökan till flärdtjänsten om att få ensamåkning fram i bil och utan fartgupp. I dag blev det hemresa utan säkerhetsbälte och som vanligt slutade jag räkna fartgruppen efter trettio.

Trött. Extremt trött. Utmattad. Totalt väck. Tre dagars vila är vad jag nu hoppas på. Det blir en dags vila för varje ansträngande handling jag utfört i dag. Som jag naturligtvis inte kan gå in på. Jobbrelaterat.

 • [Ändra..](#)

2004-01-01

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

God fortsättning

Under gårdagen sköts det en del nyårsraketer, dock inga av mig. Lilla kissen satt mitt på golvet i vardagsrummet hela kvällen och vände huvudet mot det håll smällarna för stunden kom ifrån. När det kändes riktigt otäckt gömde hon sig antingen under soffbordet eller kröp upp i knät på mig. Kom smällarna för nära ryggade hon skräckslaget bakåt och visste inte vart hon skulle ta vägen. Det jag aldrig varit med om är att fyrverkeriet tar tvärt slut. Som i natt. Exakt en kvart över midnatt blev det tyst. Långt bort i fjärran, kanske hos r2 (?), kunde man ana små puffar. Så när klockan var halv ett kunde både jag och kissen lägga oss och dessutom somna. Det är jag tacksam över. Kissen kunde slappna av och jag behövde sova innan jag åter klev upp i ottan för att bege mig till jobbet.

Trött och frusen. En arbetsdag till innan jag är ledig. Fram till Trettondagen då jag åter arbetar en helgdag. Märkligt hur mitt rullande nioveckorsschema kan infalla nyår, trettonhelgen, påsk, 1 maj, midsommar, Allhelgona, jul och nästa nyårshelg. Ja, det är bara pingst jag är ledig. Eller vänta. Jobbar jag inte måndagen i pingst? Jaja. Det går inte att ta ledigt då det kräver semesterdagar. Tyvärr så vill jag ha en månads sommarsemester i år och då blir det bara tre semesterdagar över p.g.a. den för mig extremt höga semesterkvoten. Och de tre semesterdagarna hade jag tänkt ta i februari.

God fortsättning på det nya året. Eller god och god... Så säger vi ju varje år och inte blir åren bättre för det. Säger jag som är trött och frusen och som är född ~~pessimist~~ realist...

 • [Ändra..](#)